

vist en stor Snildhed i at skrive Love til egen Profit, og forsyner os med gode Grunde til at ønske selv at være med til at skrive dem, der saa stærkt berører os, som f. Eks. denne. Men for at have en virkelig Indflydelse paa Lovene maa vi først have *politisk Valgret*.

Juristerne synes gennemgaaende at denne Lov er et stort Fremskridt for os. Skade at vi ikke kan blive enige!

I Følelsen af den Myndighed, vi nu er begunstigede med, paalægges vi herefter at underholde vore Mænd, om saadant skulde behøves. Tidligere var det kun Manden, som havde Forpligtelsen til at underholde sin Hustru.

Vi maa saaledes beundre det store Talent, hvormed alt, hvad der er indrømmet Hustruen, er bleven ordnet. I Theori hedder det, at *Moderen har Forældremagten over Barnet saa vel som Faderen*. »Hvor udmærket!« udbryster vi. Men saa finder vi den lille Klausul tilføjet: »Paa Betingelse af, at hendes Villie altid viger for Faderens i Tilfælde af Konflikt!« Saaledes ynder Lovgivningen at berøve Hustruen hver Rettighed, endog i hendes Forhold til hendes eget Barn.

I nogle Ting stod den ugifte Moder bedre end den gifte, thi hun har haft Ret til at være Formynder for sit Barn.

De vil saaledes see, at vor Fortolkning af Chr. d. V.'s Lov tjener ikke til at begunstige Kvinderne. Den er meget bureaukratisk.

De vil sikkert gore mig et Spørgsmaal, mine ærede Damer — de vil spørge mig: »Hvorledes er det muligt at forlige det, De dér fortæller os, med, at Kvinderne har faaet kommunal Valgret paa Basis af »Lighed for Loven med Mændene?«

Vi vil herpaa kunne svare: »I 1901 fik vi en demokratisk Regering! Med denne kom en frisk Strømning ude *fra selve Livet* som Modsatning til Embedsmændenes Bog- og Traditions-Regimente!«

Lad os følge denne Strømning, gaa op til selve dens Udspring, som vi skylder, at det rent menneskeligt retfærdige nu har givet sig Udtryk i vore Love.

Det lille Frøkorn, der blev saaet, blev lagt i Jorden af Overlærer Kold, da han grundede den første Højskole i Danmark i 1851. Den grundlagdes paa det Princip, at Bonden skulde have Tid til at passe Gaardens Bedrift om Sommeren, men saa burde han om Vinteren sørge for sin aandelige Udvikling.

De unge Mænd, der mødte paa Højskolen, var lykkelige over den vide Udsigt, der aabnede sig for deres Blik. Kun beklagede de sig til deres Overlærer, at naar de nu kom hjem, kunde de slet ikke tale med Folkene der, hvad der pinte dem meget. Saa bad de om, at deres Søstre og deres Kæreste maatte faa Lov til at komme til Højskolen og høre et Foredrag engang imellem. Og Overlæreren grundede paa denne Sag og Resultatet var, at han i 1863 aabnede Skolen om Sommeren for unge Piger. Hvis man rejser paa Jernbane 1. November i Danmark, vil man møde store Skarer af Kvinder i Begreb med at forlade Højskolerne, ligesom Mændene stævner dertil. Thi Tanken blev optaget af de mange frihedsstræbende og kundskabselskende Sind og Høj-

skolerne har siden givet Danmark sit Særpræg.

I de Par Generationer, som er rundne siden denne første Begyndelse, finder vi efterhaanden Højskolens mandlige Elever sidde i vore Sogneraad, ja, i vore Amtsråd. Ogsaa finder vi dem i Rigsdagen. De er voksede op i Følelsen af, at Kvinderne er deres Lige, deres Kammerater, og de glæder sig i Tanken om, at de skal møde ved Valgurnerne Haand i Haand sammen med deres Hustruer.

Vi kan ikke andet end være taknemmelige for, at Livets friske Syn nu har gjort sin Ret gældende istedet for Kontorenes støvede Folianters Paragrafer.

Vi har endog lagt Mærke til, at i nye Lovforslag er Ordet »Mænd« ændret til »Personer« som fortæller os, at en Dør er ladet paa Klem for at Kvinderne skal kunne slippe ind.

I mange Tider, i mange Aarhundreder, har en bureaukratisk Aand sat sin Hæl paa vor Nakke, og vi hilser med Glæde den nye Aand, der har skaffet sig Rum i vore Thing og vil sætte sit Mærke paa Chr. d. V.'s Lov, som er saa fortræffelig i sin Bøjelighed for de forskellige Fortolkere. Vi har aldrig haft en Rigsdagssamling, der saaledes har gavnet Kvinderne som den sidst forløbne. Vi finder saaledes en Lov som giver kvindelige Jurastuderende Tilladelse til at blive Assisterer for Sagførere som et Trin henimod selv engang at blive Sagførere.

Og i Slutningen af Samlingen vedtoges, at en gift Moder kan blive Formynder for sit Barn, hvad før den ugifte Moder var ene om. Ligeledes, at en mindreaarig Søn eller Datter, der vil indgaa Ægteskab, ikke alene skal have sin Faders Samtykke dertil men ogsaa sin Moders.

Vi har derfor al Anledning til med Taknemmelighed at kaste Blikket tilbage til Rigsdagssamlingen 1807—1808. Netop dens Sammensætning af Højskolemænd og Jurister gav den de varme Impulser til det Retfærdige som stivedes af ved kløge Juristers Kundskab og Smidighed. Vel har vi lidt et enormt Pengetab og naturligvis er det harmeligt, naar man i Rigsdagen strides om nogle Tusinders Anvendelse og en Haand bagved smider Millionerne ud af Vinduet. Alligevel havde vi maaske med en anden Sammensætning næppe faaet det hele Resultat, vi nu har naaet.

Og vi maa glæde os over, at da Fordringen kom om at forbedre ugifte Modres Stilling, var der en Jurist der sagde, at isaafald maatte ogsaa gifte Kvinders Stilling ændres. Thi medens den ugifte Moder havde fuld Raadighed over sit Barn, var den gifte Moder stillet aldeles magtesløs.

Lad os derfor sende en taknemmelig Tanke mod den Regering der baade havde de varme Impulser og den smidige Dygtighed.

Lad os stole paa, at det, der vandtes ved, at Kvinderne fik kommunal Valgret og Valgbarhed, i Tiden vil vise sig at blive af stor Værdi for vort Land, ja, at kunne bringe den lidt Skade i Forglemmelse.

J. M.

Kvindevalgretsclubbens Generalforsamling

afholdtes for fjerde Gang Onsdag d. 24. Februar 1909 hos Sekretæren, Fru Kommandørinde Hedemann. Medlemmerne var mødte ret talrigt. I Kassererens Fraværelse oplæste Formanden Aarsregnskabet som godkendtes af de tilstedeværende Medlemmer.

Derpaa oplæste Formanden Aarsberetningen. Vort Medlemsantal er nu steget til over 90 Medlemmer, og der er bestandig ny Tilgang.

Uagtet Opfordring til at indsende Lovændringsforslag ved det foregaaende Møde var intet saadant kommet Bestyrelsen ihænde. Ved Generalforsamlingen viste der sig en stærk Ulyst til at vælge nye Bestyrelsesmedlemmer. Næstformand, Sekretær og Protokolfører genvalgtes enstemmigt. Man erindrer jo, at Valget gælder for 2 Aar. Lovene for 1909 bliver udsendte inden Marts Maanedes Udgang.

Kvindevalgretsclubben

afholder sit næste Møde Onsdag d. 31. Marts. Overretssagfører Munch-Petersen har godhedsfuldt lovet at tale.

Dødsfald.

Cand. theol. Andreas Møllerup er pludselig og uforudset afgaaet ved Døden. Alle Medlemmerne som den 20. April 1907 saa den livsglade unge Mand i den af Klubben opførte Stemmeretskomedie: »Sat paa Prøve« anede mindst, at hans Livstraad saa brat skulde brydes.

Han omfattede Kvindestemmeretten med livlig Interesse, og vi blev opmærksomme paa ham fra Kvindekongressens Møde i København August 1906. Det er med dyb Sorg vi har erfaret dette Dødsfald.

— *Malerinden Frk. Louise Ravn Hansen.* Frk. Louise Ravn Hansen var ligeledes Medlem af Kvindevalgretsclubben, og vi beklager af Hjertet hendes pludselige Død.

Redigeret af Fru Johanne Münter, Bredgade 34, Kbhvn.